

نهیانی ناو کیسه نایلونه که

نهحمده قادر سهعید
(سلیمانی)

که سهیری وینه کهم کرد له زۆر رووهوه له باوکی دهچوو، دهم و چاویتیکی بازنهیی و چاویتیکی گهش، رواژیهکی سهرنجراکیش، لهبالادا خریلاننه. ئهوهی زیاتر له ههر شتییک به یهکتیری دهچواندن، جوژه خهندهیهک بوو که لهسهر رواژهی ئهویش ههمیشه دهبینرا، ویکچوونیتیکی زۆر سهرنجراکیش بوو که کهم جار بهو شپوهیه لهسهر دهموچاوی مرۆقهکان دووباره دهبیتهوه، ههر ئهوه وای کرد شربتی رووداوه که لهناو کامیترای رابوردوودا جاریتیکی تر خوئی نمایش بکاتهوه و تهمننی بهسهرچووی ئهو کهسه له یادهوهرییهکاندا جی بکاتهوه.

پیاویک به تهنیا خوئی بوو، که هاته ناو پانتایی حهوشه گهوره کهوه کیسهیهکی نایلونی بهدهستهوه بوو له دامینی مالهکان وهستا سهری ههلبیری، وهک له دنیایهکی دیکهوه هاتبی. ئاوا سهیری دهکرد وهک سهیری شتیکی نامۆ بکات. ماوهیهک راما ئهوجا هاتهوه هۆش خوئی و بانگی لهو ژنه کرد که مه بهستی بوو، ژنه که بهدهم بانگکردنه کهوه هات، سهرهتا به زردهخه نهیهکی ئومیدبهخش پیتشوازی لیکرد و فهرمووی هاتنه مالهوهی لیکرد. ئهو زۆر حهزی بههاتنی ئهو کهسه دهکرد، چونکه وای دهزانی ههوالیتیکی خوئی بو هیناوه، بهلام که به ئهسپایی بهگوتیدا چرپاند و کیسه کهی دایه دهستی، دنیا ی رۆشنی لهپیش چاو تاریک بوو، ههر ئهوهندهی بو کرا بلتیت داخی گرانم که سیتیکی لا نه بوو قوومه ئاویک بهدهمییهوه بکات، که کیسه نایلونه کهی له پیاوه که وهرگرت، بهدهم ههنسکهوه گهراپهوه تاکه ژووره که و پیاوه کهش بی مالتاواپی ئهو ناوهی بهجیهتیشت و له بهر خوویهوه دهیگوت ئهوهی لهسهر شانی من بوو جیهه جیم کرد.

ئهوهی لهناو کیسه نایلونه کهدا بوو دهرگای دهیان یادهوهری به رووی ژنه کهدا والا کردهوه و یهک بهیهک بهناخی زۆربه یاندا شوێر بووهوه، سهرهتا هاتهوه سهر ئهو کاتانهی که یه کهم رۆژ بوو بیته ئهو شوێنه و بنه و بارگه یان لهوی

دانین...

(ئەو رۆژە كە هاتىنە ئىسرە رۆژىكى باراناوى و تەروتووشى بو، لەو رۆژەدا خەلك كەمتر دەیانتوانى دەر و ژوور بكەن. ئىمە كەلوپەلە كامان كە لە چەند پىداوئىستىيەكى كەم زياتر نەبوو لە هەيوانە كە دانا، ئەو كاتە دەمە دەمى نىوەرۆ بوو.

تۆ تا چەند كاتەمىرێك دواى نىوەرۆ نەهاتىبەو هەسەر لەو چەند بزورگە شىرانە بدەيتەو كە لە هەيوانە كە بەبى موبالاتى بەجىمان هىشتىبون. بۆ نەهاتىبەو، يان بۆ سەرت لى نەدانەو تا بزانى چىيان لى بەسەر دى، كۆمەلە پرسىيارىك بوون، دەبوو لەخۆت بگرتن، بەلام ئەو خەلكەى دەبوونە دراوسىت هۆكارە كە يان دەزانى، يان هەر نەبى مەزەندەى شتىكىيان دەكرد، كە لەگەل هەست و نەستى ئەواندا دەگونجا. شتەكان لە هەيوانە كە دانرابوون، ئىمەش ئىوارە دەمە دەمى عەسرىكى درەنگ لەگەل شەرمەن و نەرمىنى كچە كامان لە دەرگا گەورە كەى حەوشە كە هاتىنە ژوورەو. ئەو حەوشە بۆ كەسانى وەك ئىمە نامۆ نەبوو، چونكە جەنجالى ژيان تا سنوورێك بۆ ئەو بارودۆخەى تىيدا دەژباين رايهتينا بوون. هەر كە لە كەلوپەلە كان نزىك بووینەو هەر يەكە مان دەبووئىست ئەو دەستپىشخەر بى لە بردنە ژوورەوئى شتەكان، دواى تىپرامانىكى باش خۆم و دەنگ هاتم و گۆتم: تۆ پال بە سەرىكى سندوقە كەو نەبى، منىش رايده كىشم. من دەستم بە راکىشان كەرد، ئىمە بە هەردوو لامان نەماندە توانى سندوقە كە بەرز بكەينەو، داخى گرانم تۆ لەبەر ئەوئى نەخۆشىيە كەت بى هىزى كەردبووى نەتدە توانى ئەو جۆرە كارانە بكەى، بۆئى منىش زۆرىم لى نەدەكردى، هەرچۆن بوو سندوقە كە مان ناواى ژوورە كە كەرد. تۆ وەك لە هەورازىكى كوور سەركەوتى هانكە هانك لەسەر بەرە شىرە كە دانىشتى و لە سندوقى تايىن رامای. مېژووى دروست كەردنىت هاتەو ياد، لە يادەو رىتدا تۆ ئەو سەردەمە كورێكى سەردەرۆ بووى، وەك هەموو گەنجانى ئەو شۆينە هەر زوو حەزت بە كورپنى كەرد.

ئەو يەغدانەى ئىستا بە دەستىيەو هەرىك بوو بېهۆش بى، جاران هەر بۆخۆت دوو پىچكە كەيت دەگرت و دەچووى بنى، بە كۆلتدا دەدا و دتھاوئىشتە سەر پشتت و بۆ كۆيت وىستبا بۆ ئەوئىت دەبرد، كەچى ئىستا لىت بوو بە شىر و دەرەستى نايەيت، ئەگەرچى زۆرىش گران

نەبوو. هەموو جارێ بەخۆت دەگوت بۆ؟ ئەو پرسىيارەت زۆر جاران لە خۆت دەكرد و خۆشت لە هەموو كەس باشتەر وەلامە كەيت دەزانى، بۆئى جار جارە بەسەركۆنەو بەخۆت دەگوت خۆ تۆ ئەوئىندە بەتەمەن نىت بلىي وەللا بەتەمەنىي رىگرىم لىدەكەت وا بى هىزى كەردووم. ئەو يەغدانە وەك هەموو يەغدانەكانى ئەو سەردەمە برىتى بوو لە سندوقىك و لە ناوەر استىشدا دەرگاىك هەبوو دارتاشەكانى ئەو سەردەمە رووكارى سندوقە كە يان دەكرد بەسى بەش، لە ناوەر استدا وئىنەى بۆراقىيان بە بۆئى پەنگا و پەنگ دەكرد. وەك ئەوئى باس كراو بۆراق ئازەلئىكە لە گوئىد رىتر گەورەترە و ناگاتە بالاى و لاخە بەرزە، دوو بالى گەورەى پىوئى، وەك باس دەكەن و لەناو خەلكى باو پەيامبەرى ئىسلام بەسوارى ئەو بۆراقە چوو بۆ قودس و لەوئىشەو خواى گەورە بەرەو ئاسمانەكان بەرزى كەردووەتەو. جوانى و ناشىرىنى وئىنە كىشانى ئەو بۆراقە بۆ سەلىقەى دارتاشە كە دەگەرايەو، هەر بە تەنىشت بۆراقە كەو دوو وئىنەى دى دەكىشان كە بە زۆرى وئىنەى دوو كەو، يان گولدانىك چەككىك گولئى دەخرايە ناوى و تەختە كەى بە بۆئى سى، يان شىن رەنگ دەكرا و دەكران بە تابلۆ و بە تەنىشت دەرگا كەو لەسەر تەختە يەك دادەنران و سندوقە كەى پى دەرازىت رايەو. زۆر جارانىش وئىنەكان ئەوئىندە دزىو بوون لەو شتە نەدەچوون كە وئىنە كە يان بۆ دەكىشرا، بەلام هەرچۆن بوو بى سەردەمى خۆيان جوان و سەرنج راکىش بوون. تۆ لەناو بازەنى ئەو ئەندىشانەدا دەخولايەو، كە هىنامىيەو ناو ژوورە كە و لەناو خەيالە قوولەكانت هىنامىيەو دەرى و پىم گوتى: هەستە چى دى پىشان مەخۆو بە ئەو دوو سى بزگورانهش بىئىنە ژوورئى، بەلكو كەوچكە چىشتىك بۆ شىوان حازر كەم نەكا مندالەكان بى شىو خەويان لى بكەوئى. دەى هەستە هەر خنكە خنكە دەلئى پاپۆرە كەت لى غەرق بوو. تۆ دەتوبست پىم بلىي ئەوئى لەمن غەرق بوو لە پاپۆر گرنگترە، من ژيانم لى غەرق بوو، يان ژيان منى غەرق كەردوو، ئافرەت نايىنى بووم بە پاتال، خۆشم نازانم بۆ وام لى بەسەر هاتوو. من نەمدەوئىست پىت بلىم تۆ بەدەستى خۆت ئاگرت لە جەستەى خۆت بەردا و تازه كە سووتای كوا دەكوژىتەو؟ لەنىوان ئەو قسانەدا بى دەنگىيەك لە نىوانماندا هاتە ئاراو هەر يەكە مان لە تەمەنى خۆمان چەند سالىك هاتىنەو داو. من بۆ

سهردهمی لاوتیتی و گهنجی و جوانی سهردهمی مندالی و نهویش به ههمان شیوه: (من به مندالی که سیکی هیمن و لهسه رخو بووم زیانم بو کهس نه بوو، به داخه وه له سهردهمیکی زوودا دایکم کوچی دواپی کرد و له مالی نه سلی خویمان بووم به بیگانه، ده بوو زور هیلاک بم تا تیکه نانیکم دست ده که وی، نه هیلاکییه کاردانه وهی زور خرابی له سهر له شساغی و ژیانی من به جیهیتشت، که فامیشم کرده وه له گهل چهند که سیکی وهک خویم دامو و نه گبهت بووین به هاوړتی به کتری، نه که سانه بو من هاوړتی نه بوون، به لکو بوونه سهره تای هه لوه شانه وهی که سایه تیم. باری دارایی نه وان باش بوو، سهره تا لپیان هه فیری جگه ره کیشان بووم و له دوایشدا هه به جگه ره کیشانه وه نه وه ستام، کاره دزیوه کانیسی هاته سهر تا نه وهی له ماوه به کی کورتدا زور له ره وشته جوانه کانی جارانی خویم له بیر چونه وه. له و سهردهمه دا که سیکی نه بوو ناموژگاریه کی باشم بکات، یان ریگایه کی باشم نیشان بدات له و بارودوخه بیتمه ده ری، به لکو هه موو کهس لیم دوور ده که وتنه وه، تهنیا نه و چوار پینج کهسه نه بی که ده یانویست سهرم به قور داکن وهک کردیان. تا وام لپهات له ئینسان بوونی خویم که وتبوومه گومانه وه. خو زور جاریش پرسیارم له خویم ده کرد من چون و زو بوومه دوزمنی جهسته ی خویم، بو به و شیوازه رهفتار له گهل گیان و له شی خویمدا ده کهم، بی نه وهی بیر له وه بکه مه وه که نه و له شهی منیش هه ره ماوه بهک بهرگه ده گری و له دوا پیدا داده وه شی. من نه و قسانم به خویم ده گوت به بی نه وهی چاره به کیشم پی بی، یان چاره هه بوو من گویم پی نه ده دا و به پاساو یکی بی بنه ما خویم لی نه یان ده کرد.)

(کاتیک له دیه نی سندووقه که رامای و ديقه تت خسته سهر جووته که وه که ی له و بهر و نه و بهری ده رگاکه به ران بهر به کتری وه ستا بوون پیته و ابو نه و ژیان هی تو به سهرت بر دووه له دوزخ خراپتر بووه، چون خراپتر نابی ته مه نی تو که تا ئیستاش هه ره تی پیماوه تی تین و تاقه تی ئینسانه کانه، که چی نه وه تا به خویم و هاوسه ریشته وه به هانکه هانک تا توانیتان به راکیش راکیش سندووقه که تاوای ژووروه بکه ن. تو و سندووق بوراق بوونه بهک جهسته، بوراق بو ئاسمانه کان ده فری، که وه کان له سندووقه که ده هاتنه ده ری و له شه قه ی بالیان ده دا و دوور ده که وتنه وه، تو ش که ویستت شتیک بکه بیت له

جی خوت جوولت بو نه کرا و له سهر به ره شپه که دانیشتییه وه و فرمیسه که کان له چاوه کانتدا قه تیس مان. تو پیته و ابو نه وه سهره تای نه و زهنگه به که ده میک بوو چاوه ریته ده کرد. که له بیر و لیکدانه وه تدا لی بدا، که چی تا نه و کاته ش گویت پی نه ده دا. بو وا به که مته رخه مییه وه له و زهنگی مه ترسییه ت نه ده روانی، له شساغی خوت بیر چو بووه وه، هه رجه نده ده تزانی نه وه سهره تای مه ترسییه کی گه وره به. هه ندیک جارن که سه کان له گهل دهرونی خویمان به شپه دین، نه که سانه وا ده زانن له و به رنکار بوونه وه به دا نه وان به رنده ده بن، نازانن جهسته ی مرؤت هینده ناسکه بهرگه ی نه و شتانه ناگری. تو ش له و مملاندییه دا دوزاندت، هه ر زوو پاشماوه کانی نه و شپه له سهر جهسته ت ده رکه وت، زوری نه برد که وتییه ژیر کاردانه وهی خیرایی بارودوخیتیکی نه و تو که نه تده توانی چهند هه نگاویک هه لپنییه وه که موته که ی هه ناسه توندیت سواری شان و ملت ده بوو و ده ستت به پیش خوارنده وه ده کرد و ده بوو زور زوو په مپه که ده ره نی دوو سی مزی به هیزی لیده ی تا ده تتوانی چهند هه نگاویکی دی بر بکه ی.

تو نه و کاته به قولی له گهل وینه کانی ناو سندووقه که تیکهل بوو بووی تا نه مگوت: ده هه سته ده لپی له شه ردا دوزاری، بو هه ر نه هاتییه وه سهر خوت، تو تازه ژیانته دوزاند بیر له چی ده که به وه، ده چیدی لپی که مه ده وه هه سته با نه و شتانه ی ماون بیان بهینه ژووری، هه ر له ده ریای بیر و لیکدانه وه دا مه له وانیت ده کرد.

نه وهی به لای تووه گرننگ بوو نه وه نه بوو چی ده به نه ژووروه، یان نایبه ن به قه ددر نه وهی سه رنجت له سهر منداله کانت کو بو بووه وه. له دللی خویمدا هه ر خه یالت له لای نه وان بوو، بو به جار جار به خویم ده گوت: باشه نه و مندالانه چ گونا هیکیان هه به. نه گهر پاش چهند سالیکی دی له نازی باوکایه تی بی بهش بوون، تاوانبار منم که سی دی نییه که نه متوانی وهک باوکیکی ناسایی خویم بو نه وان ته رخان کهم، کی له بارودوخی من و هاوشپه وه کانی وهک من بهر پرسیاره ؟ من تاوانبارم، یان ده وره برم. من، یان بارودوخی زه مانه. ده شی هه موومان خه تامان هه بی، به لام هه ره که مان به جوریک. نه وه تا ئیمه نه داری خزان دووینییه ناو نه و کونه گورگه، له ده وره بریشماندا که سانی وا هه ن پییان نه نگیه هه تا به و شوینانه دا تیپه رن، نه گهر نه و دوو منداله ی من، ئی

خوداپیداویک بوونایه، هه یهوه هه یهوه جیاوازییان چهند بوو.

که وه ئاگا هاتییهوه به منت گوت: دهی با خه ریک بین. هه چۆن بوو شته کامان ئاواي ژووره وه کرد. ئه وه جاره به دیاریانه وه دانیشتی و دیقه تت چوه سه سهر سندووقی بۆراق و نوینه کان و به خۆت گوت: ده بی چ هۆکاریک وای له دارتاشه کانی ئه وه سه رده مه کرد بیته بیر له وه بکه نه وه، له بری هه ر شتییک وینه ی ئه وه بۆراقه له ده رگای ناوه راستی سندووقه کان دانین. بۆ نه ده بوو وینه ی گولتییک، یان دره ختییک بکیشن و دیه نه که ی پی رازوه تر بکه ن، ئه وه کاته هه ر خۆت وه لامی خۆت ده دایه وه و ده تگوت: ئه وه بۆراقه پیوه ندی به رو داویکی گرنگی موسلمان هه هیه، که ئه ویش رو داوی شه وره وی په یامبه ری ئیسلامه که خوا ی گه وره ئه وه بۆراقه ی بۆ تاماده کرد وه تا شه وره ویه که ی پی ئه نجام بدات. جاری واش هه بوو وه ک دوو دلویه که له قسه کانی خۆت به خۆت ده گوت ده له وه قسه نه گه ری، بۆ بیر له دابین کردنی بژیویه که ناکه یه وه، چیت داوه له وه ی خۆت تووشی سه ر ئیشه ی له وه جوړه ده که ی؟ ده ی با هه ستم هه ر چۆن له گه ل دایکی منداله کان خۆمان کۆکه ینه وه و شتییک بۆ خواردنی شتیوان تاماده که یین. ئه وه کاتانه ی تو له بیری ئه وه ئه ندیشه نه دا بووی من ته واری که لوپه له کانم هه لبرداربوو، هه ر یه که یانم خسته بووه ئه وه شوینه ی که ده بوو لیبی دانیم. ئه وه شه وه ی هه واری نویتان شه ویتیکی نامۆ بوو، به لام هه ر زوو لیبی راهاتن، چونکه هه ژاران و راهاتون زۆر زوو له گه ل ده وره ویری خۆیان رادین، یان ده وره ویر زوو تر له گه لیان رادی. ئه وه ش بۆ ئه وه ده گه ریته وه که هه یچ به رژه وه ندیه که ی ماددی له نیوانیاندا نیسه تا ئه و یان بیه وئ گه وره یی به سه ر ئه و ی تر دا بکات، هه موو هه ر وابه سته ی نه داری بوون، ئه ویش گه وره ی هه مووان بوو. جاران له زۆریه ی گه ره که کان هاوتای ئه وه حه وشه ی لیبوو، به لام هه یچیان له جه نجالیدا وه ک ئه وه حه وشه نه بوو به دوازه مال یه ک تاک بۆری ئاوی لیبی. ئاوگرته که به سه ره بوو، ئه گه ر یه که ییک ته نه که یه ک ئاوی بردبا ده بوو بوه سته ی تا یازده ماله که ی دی سه ره ی خۆیان ته و او ده که ن، جاری و ده بوو له سه ر ته نه که یه ک ئاو جه نگییک به ر پاده بوو، ده بوو به شه ره ته نه که ییکدا کیشان، به جوړیک که س ئاگای له که س نه ده ما، تا ئه وان شه ریان ته و او ده کرد پیره بۆریش ده سته ی ده کرد به فشه فش و

ئاوی تیدا نه ده ما و ئاوی تایین ده برایه وه، ئه و جا خه لکه که به تووک و دو عای خراب ده که وتنه ویزه ی میراوه که، ئه وه یان بیر ده چوه وه که هۆکاری ئا و نه گرتنیان هه ر خۆیان بوون و کاتییکیش ده ستیان له و لا و ئه و لا ده برا، کانی ژنان خۆت بگره و هاتم. هه ر که سه و ته نه که ی ده خسته سه ر شانی و برۆ. ئه وه بۆ کو رو کال و کچ و کالانی ش خراب نه بوو، به تاییه تی ئه گه ر نۆره ی هاتنه وه ی ئاوه که دوا ی نیوه ریۆیان بوایه. ئه وه شه ر و فه رته نه بیر ده چوه وه. چونه کانی و هینیانی ئا و به سه ر شان بۆ هه ندیکیان سه یران و بۆ هه ندیکی دی ماندوو بوون و هیلاکی بوو.

ئه وه شه وه تیه ری، چونکه ئیمه جیگۆر کیمان کرد بوو شه وه هه ر به خه به ر بووین. جار جاره له بن لیفه وه ده تدواندم یه ک دوو قسه ی کۆنینه ت وه بیر ده هینامه وه. منیش وه ک ئه وه ی سکالای حالی خۆم و بکه م ده مگوت: به زمی ئیره ش ناخۆش نیسه. به خوا من تا قه تی شه ره ته نه که م نیسه، تو ش له به ر خۆته وه ده تگوت با بزاین ئه وه فیلمه کۆتاییه که ی به چی ده گات. له سه ر خۆش ده تگوت با منداله کان سه رمایان نه بی شتیکیکیان پی داده. تو ش چاوت ده نو قانده وه خه وت له خۆت ده خست. ئه وه شه وه هه یچ، به لام له سه به ی به دوا وه ورده ورده دراوسییه کان شه وانه ده هاتنه لامان. تا به ته واری له گه ل بارو دۆخی ئه وئ راهاتین و بووین به به شتییک له و کۆمه له که سانه ی له وئ ژبانیان ده گۆزه راند.

که بۆ دوا جار کیسه نایلو نه که ت کرده وه به ر له هه ر شتییک چاوت له سه ر کیسه باخه له که ی و پیناسه که ی راوه سته، که کیسه باخه له که ییت کرده وه و سه یرت کرد ئه وه ی تیدا به جیما بوو بایی ژه مه خواردنیکی نه ده کرد. ئه و جا یه ک یه ک جله کانیت له به رده م خۆت ریز کردن که هه ر یه که یان دیروکی چه ندان خه میان له دوو تویتدا هه لگرتیوو و له و کاته دا هه سته خه ماوییه کانی تو یان گۆری به گربانیکی به کول و داباراندنی فرمیسیکی به خور که له گه ل هه ر که وتنه خواره وه ی دلویه فرمیسیکیکدا ده یان له یاده وه رییه تاله کان له به رده م هه ر پارچه یه ک له جله به جیما وه کاند خۆیان ده نواند و حه سه رته یان ده رشت بۆ تو و ئه وه که سانه ی له و ولاته دا گۆر غه رب ده بن و که سیش به مردنه که یان نازانی.

تشرینی دووه می ۲۰۱۶